

Hij werd ingeschreven bij het Haarlemsche St. Lucasgild; zijn naam komt voor op een lijst van het jaar 1661, welke in handen werd gegeven van den gildeknecht om bij 72 leden der broederschap de jaarlijksche contributie te innen.

Naar zijn geloof behoorde hij in het meniste Haarlem niet thuis; vermoedelijk was hij in den katholieken godsdienst opgevoed.

cisme intusschen kwalijk overeen te brengen. Heine kende dat verhaal ook; hij bediende zich daarvan bij zijne voorstelling als zou de schilder zich om de strafpredikatie weinig bekreund hebben, destemeer echter om de figuur en de belichting, welke dominee hem uit een schildersoogpunt bood. Slechts eenmaal onderbrak hij diens vertoogen met het verzoek zijn stoel een weinig naar het



DE WONDERDOKTER (RIJKSMUSEUM).

Daarvoor toch pleitte het feit dat zijn naam en die van zijne naaste bloedverwanten waren ingeschreven in het doopregister eener katholieke kerk te Leiden, terwijl men zijne zuster, die later veel toebracht tot zijn tweede huwelijk, genoemd vindt als klopje of bagijn. Het verhaal bij Houbraken dat een predikant hem, op verzoek van zijne vrouw, over zijn losbandig leven zou gekapitteld hebben, was met het katholi-

haardvuur te keeren, opdat het rocde schijnsel des te beter op zijn gelaat zou vallen.—

„Der Domine stand wüthend auf und ging davon, Jan aber griff sogleich nach der Palette und malte den alten strengen Herrn ganz wie er ihm in jener Strafpredigtpositur, ohne es zu ahnen, Modell gesessen, U. S. W.”

Zijne bijbelsche onderwerpen werden ook geenszins voor den Roomschen eeredienst